

LBRIS

We know
books

Rainer Maria Rilke

Opera poetică

Traducere din limba germană
de Mihail NEMEȘ

Ediție îngrijită și prefață
de Dan FLONTA

ediția a II-a

PARALELA 45

CUPRINS

<i>Prefață</i>	5
Din JERTFE LARILOR	19
În vechea casă.....	21
Lîngă Sankt Veit	21
În Dom.....	22
Vise	22
Cînd am intrat la Universitate	23
Casa mea natală.....	23
In dubiis	24
După Smichov.....	25
Peisaj din Boemia Centrală.....	25
Cîntecul patriei	26
Din CHRISTOS. UNSPREZECE VIZIUNI	27
Din Prima Serie	29
Orfana	29
Copiii.....	31
Din A Doua Serie	35
Biserica din Nago	35
<Călugărița>	38
Din PENTRU SĂRBĂTOAREA MEA	41
<i>Așa e dorul</i>	43
M-aș vrea grădină cu fîntîni.....	43
Sărmanele cuvinte răbdătoare.....	43
Mă aflu-acasă între zi și vis.....	44
De-uimire și-atenție, calmă tu fii	44
Vise-n adîncimi ți se frămîntă.....	44
Cîntece cu îngeri	45
Mult îngerul meu l-am ținut în strînsoare	45

De cînd liber e îngerul meu păzitor	45
Dacă pe tărîmul vieții cîndva	46
Pe lîngă madonele multe-s mereu	46
Rugile fetelor către Maria	47
Ni-s zilele atît de mici	47
Grădina ta am vrut să fiu	47
Ca un copil de rece-am fost cîndva	48
În visul de ieri am văzut	48
Și-n toți anii ce s-au dus	48
<i>În marmură visele noastre-s sculptate</i>	49
De-a oamenilor vorbă mi-e teamă cumplit	49
Să te numesc apus sau răsărit?	50
Cînd aproape bat ceasuri ușor	50
Nu aștepta să vină Domnul	51
CÎNTECUL IUBIRII ȘI MORȚII	
STEGARULUI CHRISTOPH RILKE	53
CEASLOVUL	67
Cartea întâi: Cartea despre viața monahală	69
Se-nclină-acum ora	69
În cercuri ce cresc îmi duc viața	69
Mulți frați, acolo-n sud, am în sutane	70
Noi nu putem să te pictăm despotic	70
O, ceasuri sumbre-ale ființei mele	70
Vecine Dumnezeu, cu-a mea bătaie	71
De-ar fi odată o tăcere-adîncă	72
Trăiesc acum, cînd veacul stă să-ncline	72
Aleg din vorba-ți	72
Palidul Abel grăiește așa	73
Tu, întuneric din care mă trag	74
Cred în tot ce încă nicicînd n-a fost spus	74
Prea singur pe lume-s	75
Vezi, vreau multe spre care tot tind	76
Lucrăm la zidirea-ți cu mîini tremurătoare	76
Știu – pentru că unul odată te-a vrut	77
Cel ce contrariile vieții sale	78

De ce pe pensule vrea mîna mea?.....	78
Sînt eu, înfricoșatul.....	78
Această oră-abruptă.....	79
De-aș fi crescut pe undeva.....	79
Eu te găsesc în lucrurile toate.....	81
Glasul unui frate tînăr.....	81
Vezi, Doamne, vine unul nou.....	81
Și te iubesc, tu, cea mai blîndă lege.....	82
Meșteșugari toți: calfe, ucenici.....	83
Tu ești atît de mare-ncît.....	83
Te caută mulți îngerî în lumină.....	84
Era în zilele lui Michelangelo.....	85
Ramura pomului-Dumnezeu.....	85
Iubită-a fost și deșteptata.....	86
Dar de parcă povara ghirlandei de roade.....	87
Așa pictată-a fost.....	87
C-un ram, nicicînd cu-acela semănînd.....	87
Nu cred că mica moarte.....	88
Tu, Doamne, ce te faci de mor?.....	89
Tu ești funinginosul, murmurînd.....	90
<i>Către fratele tînăr / Tu, ieri, băiat.....</i>	90
<i>Către fratele tînăr / Te roagă-atunci!.....</i>	91
Am imnuri și-n tăceri le-nec.....	92
O, Doamne, ora și-o-nțeleg.....	92
Toți care mîinile nicicînd.....	93
Ni-e numele ca o lumină.....	94
Fu primul tău cuvînt: <i>Lumină</i>	94
Tu vii și pleci.....	95
Tu ești cel mai adînc ce s-a-nălțat.....	96
Ești enigmaticul.....	96
E lucrul meu de-o zi așa.....	97
Voi, multe-orașe fără-asalt.....	98
Mă-ntorc din zborurile-mi vechi.....	98
Tu nu ești prins decît prin faptă.....	100
Același strai și păr și viața-mi are.....	100
Și-mi poruncește Domnul: Scrie.....	101
În vechea noapte-a numelui tău.....	102

Te-au risipit poeții	102
Arar e soare în sobor	103
Și am intrat ca pelerin	104
Cum își are paznicul în vie	105
Domnul oricui îi cuvîntă.....	105
Am fost la călugării cei mai în vîrstă.....	106
Adînc tot mai sumbru	107
Sînt doar ca prunc atît de treaz	108
Știi că puțin mai înainte	108
În pomul tău, în vîrf, lumina-i zgomotoasă.....	109
Supusule, și harul tău venea	110
O oră din marginea zilei	110
Și totuși: îmi e mai departe	111
Cartea a doua: Cartea Pelerinajului	112
Furtuna-n vuiet nu te miră	112
Mă rog din nou, prealuminate.....	113
Sînt tot cel care la picioare	114
Tu, veșnicule, mi te-ai arătat.....	117
Nu-i ruga-mi pentru tine blasfemie.....	118
Și grija lui e pentru noi coșmar.....	118
Privirea ia-mi, te pot zări prea bine	119
Mi-e inima femeie-n fața ta.....	119
Tu ești urmașul	120
Și moștenești tu verdele	120
Îți sînt doar unul dintre cei de rînd.....	122
Deși din sine-oricine-ar vrea scăpare.....	123
Tu ești bătrînul	123
Vin zvonuri care te presimt	124
Toți care te caută te-ncearcă pe tine.....	125
De-mi cade de la geam ceva.....	125
Smerenii vrei	126
În satu-acesta, cea din urmă casă.....	128
Și se ridică unul de la cină.....	128
Paznic de noapte-i nebunia	129
Știi, Doamne, despre acei sfinți de-ajuns?	129
Ești viitorul, marea auroră.....	131
Tu mănăstire ești, de cicatrici	132

Bătrîni sînt regii lumii-acum	133
Puternic totul iar va fi, și mare	133
Mare vei fi și tu	134
Nu-i liniște în nici o casă	135
Spre tine-aș vrea să merg.....	135
O, Doamne,-aș vrea mulți pelerini să fiu.....	136
Ești, ziua, spusă, murmurînd.....	136
Zori peste pelerini	137
Acum se coace dracila	140
Să nu-ți faci, Doamne, griji.....	141
În nopți adînci te caut, o, comoară	142
Cartea a treia: Cartea despre sărăcie și moarte.....	143
Eu poate merg prin munții grei mereu	143
Tu, munte ce-ai rămas.....	143
Dă-mi depărtările-ți în pază	144
Căci, Doamne, marile orașe.....	145
Acolo oameni palizi totu-ndură.....	146
Dă, Doamne, fiecărui a sa moarte	146
Căci coaja doar și frunza sîntem noi.....	147
O, Doamne, mai săraci decît orice jivină.....	147
Fă, Doamne, tu, pe unul sfînt și mare.....	148
Ultimul semn permite-ni-l, de vrei	149
Vreau să-l slăvesc.....	150
Fă cele două voci să nu mă-nșele.....	150
Nu-s marile orașe-adevărate.....	151
Căci sînt grădinile – de regi durate	151
Și am văzut și cum trăiesc palate	152
Ei nu-s săraci. Sînt ne-bogații doar	154
Căci sărăcia-i o lăuntrică splendoare	154
Tu ești săracul, cel lipsit de toate.....	154
Tu, care știi	156
Privește-i și-află-le asemănare	156
Așa-s de calmi, că lucruri par aproape.....	156
Cum duc picioarele lor viața, iată	157
Ca de femei sînt mîinile lor line	157
Și-i gura lor ca la un bust	157
Și vine vocea lor din depărtare	158

Cînd dorm, sînt ca înapoiăți la toate.....	158
Și iată: trupul lor e ca un mire	158
Căci, iată: vor trăi	159
Tu scoate-i din orașele-n păcate.....	159
Casa săracului e ca un tabernacol.....	160
Vor însă-orașele doar ce-i al lor	160
Și-ți suferă săracii printre ei.....	161
O, unde-i cel ce pentr-o sfîntă viață.....	161
O, unde-a răsunit el, clarul, unde?	163
CARTEA IMAGINILOR	165
Partea întîi a Cărții întîi	167
Introducere.....	167
Dintr-un aprilie.....	167
Două poezii la a șazecea aniversare a lui Hans Thoma.....	168
Melancolie de față	169
Despre fete.....	170
Cîntecul statuuu	171
Nebunia	172
Îndrăgostita.....	173
Mireasa.....	174
Tăcerea	174
Muzică	175
Îngerii.....	176
Îngerul păzitor.....	176
Mucenice.....	177
Sfînta	179
Copilărie	179
Dintr-o copilărie	180
Băiatul	181
Catehumenii	182
Cina cea de taină	183
Partea a doua a Cărții întîi	184
Inițială	184
De spus cînd adormi	184
Oameni în noapte.....	185

Vecinul.....	185
Pont du Carrousel.....	186
Singuraticul.....	186
Așanti.....	187
Ultimul.....	188
Neliniște.....	189
Tînguire.....	189
Singurățate.....	190
Zi de toamnă.....	190
Amintire.....	191
Sfârșit de toamnă.....	192
Toamnă.....	192
La marginea nopții.....	193
Rugă.....	193
Mai departe.....	194
Presimțire.....	194
Furtună.....	195
Amurg în Scania.....	196
Seară.....	196
Oră gravă.....	197
Strofe.....	198
Partea întâi a Cărții a doua.....	199
Inițială.....	199
Bunavestire.....	199
Cei trei crai de la răsărit.....	201
În certoză.....	203
Judecata de Apoi.....	204
Carol al XII-lea de Suedia călărește în Ucraina.....	209
Fiul.....	212
Țarii. <i>Un ciclu de poezii</i>	215
Cîntărețul cîntă înaintea unui copil de prinț.....	223
Cei din Casa Colonna.....	226
Partea a doua a Cărții a doua.....	229
Fragmente din zile pierdute.....	229
Vocile. <i>Nonă foi cu o foaie de titlu</i>	231
Despre fîntîni.....	238
Cititorul.....	240

Contemplatorul.....	241
Dintr-o noapte cu furtună. <i>Opt foi cu o foaie de titlu</i>	242
Oarba	246
Recviem. <i>Închinat Clarei Westhoff</i>	251
Epilog.....	257
POEZII NOI.....	259
Apollo timpuriu	261
Tînguire de fată	261
Cîntec de dragoste	262
Erinna către Sappho.....	262
Sappho către Erinna.....	263
Sappho către Alceu	263
Mormîntul unei tinere fete	264
Ofrandă.....	265
Cîntec de zori oriental.....	265
Abişag	266
David cîntă înaintea lui Saul.....	267
Dieta lui Iosua	269
Plecarea fiului risipitor	271
Muntele măslinilor.....	272
Pietă.....	273
Cîntarea femeilor către poet.....	274
Moartea poetului.....	274
Buddha.....	275
L'ange du méridien	275
Catedrala.....	276
Portalul	277
Roza vitraliilor	279
Capitelul	280
Dumnezeu în Evul Mediu	280
Morgue.....	281
Deţinutul	282
Pantera	283
Gazela	283
Inorogul.....	284

Sfântul Sebastian	285
Donatorul	285
Îngerul.....	286
Sarcofage romane	287
Lebăda.....	287
Copilărie	288
Poetul.....	289
Dantela.....	289
Destin de femeie	290
Convalescenta.....	291
Adulta	291
Tanagra	292
Cea care orbește	293
Într-un parc străin.....	293
Despărțire	294
Experiența morții	295
Hortensia albastră	296
Înainte a unei ploii de vară	296
În sală	297
Ultima seară.....	298
Portret de tinerețe al tatălui meu	298
Autoportret din anul 1906.....	299
Regele.....	299
Înviere	300
Stegarul	301
Ultimul conte de Brederode fuge din captivitate otomană.....	301
Curtezana	302
Scara oranjeriei	303
Carul de marmură.....	303
Buddha.....	304
Fântână romană.....	305
Călușeii	305
Dansatoare spaniolă	306
Turnul	307
Piața.....	308
Quai du Rosaire	309

Béguinage.....	310
Procesiunea Mariei.....	311
Insula.....	313
Morminte de hetaire	315
Orfeu. Euridice. Hermes.....	316
Alcesta.....	320
Nașterea zeiței Venus	323
Cupa trandafirilor	325
PARTEA A DOUA A POEZIILOR NOI	329
Torsul arhaic al lui Apollo	331
Diana cretană.....	331
Leda.....	332
Delfini	333
Insula Sirenelor	334
Tînguire după Antinous	334
Moartea iubitei	335
Tînguire după Ionatan	336
Mîngîierea lui Ilie	336
Saul printre profeți.....	338
Samuel se-arată lui Saul	338
Un profet	339
Ieremia	340
O sibilă.....	341
Căderea lui Absalom.....	342
Estera	343
Regele lepros	344
Legenda celor trei vii și-a celor trei morți.....	345
Regele de la Mûnster.....	346
Dans macabru.....	346
Judecata de Apoi	347
Ispita.....	348
Alchimistul	349
Racla.....	349
Aurul.....	350
Stîlpcnicul.....	351
Maria Egipteanca.....	352

Răstignire.....	353
Înviatul.....	353
Magnificat.....	354
Adam.....	355
Eva.....	356
Nebuni în grădină.....	356
Nebunii.....	357
Din viața unui sfânt.....	358
Cerșetorii.....	358
Familie străină.....	359
Spălatul mortului.....	359
Una dintre bătrâne.....	360
Orbul.....	361
Veștejită.....	361
Cina cea de taină.....	362
Locul incendiului.....	363
Grupul.....	363
Îmblinzitorul de șerpi.....	364
Pisica neagră.....	365
Ajun de Paști.....	366
Balconul.....	367
Corabia emigranților.....	368
Peisaj.....	368
Campagna di Roma.....	369
Cîntecul mării.....	370
Plimbare nocturnă.....	371
Parc cu papagali.....	372
Parcurile.....	372
Portret.....	377
Dimineață venețiană.....	378
Toamnă târzie la Veneția.....	378
San Marco.....	379
Un doge.....	380
Lăuta.....	380
Aventurierul.....	381
Vînătoare cu șoim.....	383
Corida.....	384

Copilăria lui Don Juan	385
Alegerea lui Don Juan	385
Sfântul Gheorghe.....	386
Doamnă pe balcon	386
Întîlnire pe aleea cu castani.....	387
Surorile.....	388
Studiu la pian.....	388
Îndrăgostita.....	389
Lăuntru trandafirilor	390
Portret de doamnă din anii optzeci	390
Doamnă în fața oglinzii	391
Bătrîna.....	392
Patul	393
Străinul.....	393
Sosirea	394
Cadranul solar	395
Macul	396
Flamingii.....	396
Heliotrop persan	397
Cîntec de adormit	397
Pavilionul.....	398
Răpirea.....	399
Hortensia roz	400
Blazonul.....	400
Celibatarul	401
Sihastrul	402
Cititorul.....	402
Livada cu meri.....	403
Chemarea lui Mahomed	404
Muntele.....	404
Mingea	405
Copilul.....	406
Cîinele.....	406
Piatra de gîndac	407
Buddha în glorie.....	407

RECVIEM.....	409
Pentru o prietenă.....	411
Pentru contele Wolf von Kalckreuth.....	419
POEZII RISIPITE.....	425
Improvizații din iarna la Capri	427
Un vînt de primăvară.....	431
<Însemnări din Capri>	432
Improvizații din iarna la Capri	433
Noaptea echinocțiului de primăvară	435
Apus de soare	436
Parfumul	436
O fată tînără e ca o stea.....	437
Plimbare nocturnă.....	437
Îndrăgostiții.....	438
O, înălțare și cădere.....	438
SCENE DIN VIAȚA MARIEI	439
Nașterea Mariei	441
Înfățișarea Mariei la templu.....	441
Bunavestire Mariei	442
Încercarea Mariei.....	443
Bănuiala lui Iosif	444
Bunavestire păstorilor.....	445
Nașterea lui Christos	446
Popas în timpul fugii în Egipt.....	447
Despre nunta din Cana.....	448
Înainte patimilor.....	449
Pietă.....	450
Alinarea Mariei cu cel Înviat	450
Despre moartea Mariei	451
POEZII RISIPITE.....	455
Trilogia spaniolă.....	457
Către înger	459
Duhul Ariel	460
Coborîrea lui Christos în infern	461

Noaptea cea mare.....	463
În desăvârșita noapte-nălțându-mi privirea din carte.....	464
Cotitură	464
Contact oricare lucru vrea să ia.....	466
Către Hölderlin.....	467
Părăsit pe munții din suflet.....	468
Odă lui Bellman	469
Vai mie, mama mă doboară	470
Moartea lui Moise	471
Moartea.....	472
Către muzică	473
Nu lăsa soarta să-ți nege copilăria	473
ELEGII DUINEZE	477
Întîia elegie.....	479
A doua elegie.....	482
A treia elegie	485
A patra elegie.....	488
A cincea elegie	490
A șasea elegie	494
A șaptea elegie	496
A opta elegie	499
A noua elegie	501
A zecea elegie	504
SONETELE CĂTRE ORFEU.....	509
Partea întâi.....	511
I. Și-un pom crescui. O, înălțare, casta!.....	511
II. Și-aproape-o fată-a fost și s-a iscat	511
III. Un zeu e-n stare.....	512
IV. O, voi cei gingași, pășiți cîteodată	513
V. Nu-i ridicați vreo stelă.....	513
VI. E oare de-aici?.....	514
VII. Să laude, aceasta-i!.....	514
VIII. Doar în spațiul laudei răsună	515
IX. Doar cui și-ntre umbre-a-nălțat	516
X. Pe voi, credincioase simțirii-mi umile	516

XI. Constelație pe cer nu-i oare.....	517
XII. Slavă duhului care ne leagă.....	518
XIII. Agrișă, măr copt, banană, pară.....	518
XIV. Umblăm cu floare, viță, fruct.....	519
XV. Mai stați... acest gust!... care scapă ca supt.....	519
XVI. Prietene, ești singuratic, căci, iată... ..	520
XVII. Jos, încîlcitul, Străbunul	521
XVIII. Noul, Stăpîne, l-ascuți.....	521
XIX. Lumea preschimbă-se-ndată.....	522
XX. Dar, Doamne, ah, ce să-ți închin eu fierbinte	522
XXI. Din nou primăvară	523
XXII. Urcăm în tărie	524
XXIII. <i>Atunci</i> doar cînd zborul.....	524
XXIV. O, prietenia străveche a marilor zei	525
XXV. Vreau însă acum, cunoscută tu mie ca floare	526
XXVI. Dar tu, o, divinule, pînă la capăt cîntînd.....	526
Partea a doua.....	528
I. Răsuflet, poem nevăzut!.....	528
II. Așa cum maestrului foaia atinsă.....	528
III. Oglinzi: pînă-acum nimeni vrednic n-a fost	529
IV. Aceasta-i creatura care nu-i	529
V. Mușchi al florii, care-n anemonă.....	530
VI. O, roză-regină, tu celor din antica vreme	531
VII. Flori, care rînduitoarelor mîini înrudite.....	531
VIII. Puțini din părtașii la joacă din copilărie.....	532
IX. O, juzi, abolirea torturii nu fie-vă fală.....	532
X. Cîștigul l-amenință, iată, Mașina	533
XI. Vreo regulă-a morții, ah, omule plin de izbîndă	534
XII. Voiește schimbarea! Aprinde-te pentru văpaie	534
XIII. O, fii despărțirii-naainte	535
XIV. Vezi, florile, ele-și împart cu pămîntul credința	535
XV. O, darnică, tu, gură de fîntînă	536
XVI. Iar și iar rînindu-l, Zeul este.....	537

XVII. Unde, în care grădini, fericitele pururi udate	537
XVIII. O, tu, dansatoare: în pas strămutare	538
XIX. Stă undeva auru-n bancă-n huzur	538
XX. Ce grea depărtare-ntre stele	539
XXI. Cîntă grădinile, inimă, ție străine	540
XXII. Sfidează destinul: prisosuri mirabile.....	540
XXIII. Strigă-mă atunci, la acea oră	541
XXIV. O, beatitudinea, alta mereu, din lut moale!.....	542
XXV. Ascultă lucrarea întiielor greble	542
XXVI. O, strigătul păsării cum ne-mpresoară.....	543
XXVII. Există ea, vremea, de fapt, zdrobitoare?.....	543
XXVIII. O, vino, du-te. Tu, copilo,-ncheie.....	544
XXIX. Calm prieten largurilor toate.....	545
Notele poetului la <i>Sonetele către Orfeu</i>	546
POEZII RISIPITE.....	549
Cornul abundenței	551
Magul	551
Eros	552
Început de primăvară	553
Plimbare	553
Răsură	553
Nestatornică cumpănă-a vieții.....	554
Stele și duhuri și cei care dorm.....	554
Magie.....	555
Se clatină-n durere leagănul.....	555
Lăuntru mîinii	556
Noapte. O, tu, în străfund.....	557
Gravitație	557
Mausoleu	558
Ar fi și timpu-acum ca zei să iasă	559
Roză, o, pură contradicție, extaz.....	559
Gong	559
Pentru doamna Johanna von Kunesch	560
Noi, mai devreme, ades rămîneam, stea în stea.....	561

Grădină aproape suav adumbrită	561
Elegie / <i>Marinei Tsvetaieva-Efron</i>	561
Ea, porumbița, ah, din volieră afară rămasă	564
O, cea din urmă, fără leac, durere	564

LBRIS

We know
books

Din

JERTFE LARILOR

(1895)

ÎN VECHEA CASĂ

În vechea casă; larg, în față,
în cerc zăresc întreaga Pragă;
jos, trece înserarea vagă
cu pași tăcuți și lini prin piață.

Orașul pierе în odaie.
Ca un gigant cu coif și-arată
cupola grea, coclită toată,
doar turnul Sfântul Nicolae.

Clipește o lumină prin
îndepărtat vacarm ce-apasă. –
Îmi pare că în vechea casă
o voce spune-acum: „Amin!“

LÎNGĂ SANKT VEIT

Ades stau lângă vechiul dom
ce parcă putregai emană.
Și-orice fereastră și coloană
vorbesc în propriul idiom.

Și-o casă, de podoabe grea,
zîmbește rococo-erotic,
și-ntinde-alături stilul gotic
uscate mâini în ruga sa.

Mi-e clar acumă *casus rei*;
e-o pildă-aici, din vremi străbune:
de partea-abatelui se pune
madame du roi soileil.

ÎN DOM

Cum, de pietre și metale,
bolta cu sclipiri încântă,
sună-n brun mijește-o sfântă
după lumînări prea pale.

Din rotund plafon, stînd peste
cap de înger, clar apare
un alb strop de-argint în care
veșnic licăr dă de veste.

Și în colț un prunc din castă
de milogi, plin tot de zdrențe,
unde spînzură-n stridențe
poleieli sub praf, adastă.

Din splendoare nu-i aprinde
pieptul strop de binecuvîntare...
Mîna, tremurînd mai tare,
c-un slab „Prosim!“ mi-o întinde.

VISE

Și noaptea vine cu podoabe
pe tivu-albastrului veșmînt; –
cu mîini ca de madonă, slabe,
un vis ea îmi oferă blînd.

Apoi de datorie-și cată
lin prin oraș cu pas firăv,
și-și ia, ca pentru vis răsplată,
un suflet de copil bolnav.

CÎND AM INTRAT LA UNIVERSITATE

Văd înapoi ce greu și-amar
trecură anii de-altădată;
acum eu, în sfîrșit, sînt, iată,
ce năzuiseam: un școlar.

La „Drept“ mi-a fost întîiul gînd,
dar dispoziția-mi ușoară
pandecte grele-o-nspăimîntară
și totul a căzut curînd.

Ca medic n-aș fi fost un as,
n-a vrut iubita-mi preoția,
așa că doar filozofia,
la nervii-mi slabi, mi-a mai rămas.

Mi-oferă Alma mater doar
al artelor superb registru, –
și n-am s-ajung nicicînd magistru,
sînt ce rîvnisem: un școlar.

CASA MEA NATALĂ

De-amintirea-mi de sihastru
scumpa casă n-a scăpat,
unde, în salon albastru,
priveam poze încîntat.

Unde o păpușă-n rochii
argintii mă fermeca;
unde-apoi de lacrimi ochii
aritmetica-mi storcea.

Unde-o tulbure chemare
mă-ndemna spre poezii
și-mi jucau la geam mai tare
un tramvai și-un vas, zglobii.

Unde-o fată-mi făcea semne
din palat, de peste drum...
Strălucind pe-atunci, pesemne
e-adormit palatu-acum.

Și-i departe fata care
îmi rîdea cînd un sărut
i-aruncam; în somnul mare
cu surîsu-n veci pierdut.

IN DUBIIS

I

N-ajunge pîn' la mine nici
un zvon din cearta dintre state,
și nu țin parte, căci dreptate
nu-i nici acolo, nici aici.

Și, cum Horațiu mi-a rămas
în gînd, sînt bun cu-ntreaga lume
și las de-a pururi să mă-ndrume
aurea mediocritas.

II

Mare-mi pare-acela care
n-a jurat pe vreun drapel,

și, desprins de locu-i, are
lumea-ntreagă-acum doar el.

Lumea țară de și-o știe,
mic refugiul țării nu-i,
căci atunci străbuna glie
casă-i este-n satul lui.

DUPĂ SMICHOV

Din fabrici, prin amurgu-ncins,
bărbați și fete ies; – pe-amare
frunți joase grija, cu sudoare
și cu funingine, s-a prins.

Prostitute chipuri; ochii stinși.
Greu se tîrăsc în drum spre casă,
iar praf și țipete-i urmează,
ca soarta, parcă-ntruna-mpinși.

PEISAJ DIN BOEMIA CENTRALĂ

În zări mijește marginea umbrită
a foșnitoarelor păduri.
Apoi, pe alocuri doar, sfîșie
un pom gălbuia-ntindere din jur
de-nalte lanuri nesfîrșită.
Și în lumina cea mai vie
cartofii încolțesc; și te conduce
și orzul, pînă ce brădetul
închide-acest tablou cu-ncetul.
Lucește peste sihlă sus, stingher,
la o clopotniță-auria cruce,

și o colibă pentru pădurar
stă-ntre molizi; – și-un cer
lin își boltește-azurul clar.

CÎNTECUL PATRIEI

Din câmp, grav cîntec sună;
nu știi ce simt, înfrînt...
„O, vino, fată cehă,
să-mi cînți un cîntec sfînt.“ –

Ea secera și-o lasă,
dînd zor ca-n calea-oricui,
și jos pe hat se-așază,
cîntînd: „Kde domov můj“ ...

Și tace; cu-ochii-n lacrimi
întorși spre mine, moi, –
bănuții-mi ia, și mîna
mut mi-o sărută-apoi.